

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กระมล ทองธรรมชาติ. พรรคการเมืองต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ของสมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2514.

เขียน ธีระวิทย์. การเมืองการปกครองของสาธารณรัฐประชาชนจีน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กราฟิควอร์ค, 2529.

ชัยอนันต์ สมุทวณิช. การเลือกตั้ง พรรคการเมือง รัฐสภาและทหาร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2524.

ชวงศ์ ฉายะบุตร. หลักพรรคการเมือง. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511.

ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์. 36 ปีพรรคประชาธิปัตย์. กรุงเทพมหานคร: ประสานศิลป์การพิมพ์, 2525.

จิตยา สุวรรณชฎ และกองวิจัยและประเมินผล. พัฒนาการ ความคาดหวังบทบาทของพัฒนาการ คณะกรรมการหมู่บ้านและเจ้าหน้าที่ระดับอำเภอ. พระนคร: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2510.

ณัฐวุฒิ สุธิสสงคราม. นายควง อภัยวงศ์ กับพรรคประชาธิปัตย์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เรื่องศิลป์, 2522.

บรรณต วีระสัย และคณะ. รัฐศาสตร์ทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.

ประเสริฐ จิตติวัฒนพงศ์. เผด็จการรัฐสภา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กราฟิควอร์ค, 2522.

ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ. พรรคการเมืองและปัญหาพรรคการเมืองไทย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

นัทยา สายหู. ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกของสังคม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์นิมิต, 2516.

- ไพบูลย์ ช่างเรียน. สารานุกรมศัพท์ทางสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ดวงวิทยา,
2516.
- วิทยา ภาศิริกุล. ระบบการเมืองอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2515.
- วิทยา ภาศิริกุล และ สุรพล ราชภัฏธารักษ์. พรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.
- วิเทศกรณีย์ (นามแฝง). เหตุการณ์ทางการเมือง 43 ปี แห่งระบอบประชาธิปไตย.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โรงพิมพ์รวมการพิมพ์, 2518.
- สุชา จันท์เอม และ สุรางค์ จันท์เอม. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
แพร่พิทยา, 2520.
- สุนัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- หยุด แสงอุทัย. พรรคการเมือง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์นิษเนต, 2517.

วารสารและบทความ

- ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ. "อุดมการณ์จัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในประเทศไทย." วารสาร
สังคมศาสตร์ 13, 2 (เมษายน 2519) : 48-64.
- อุทัย คันถลวิ. "พรรครัฐบาลสะอาด : โฉมหน้าใหม่ในวงการเมืองของญี่ปุ่น." รัฐศาสตร์นิเทศ
3, 4 (กันยายน 2510) : 30-36.

เอกสารอื่น

- ข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์ พ.ศ. 2517.
- ข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์ พ.ศ. 2526.
- ข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์ พ.ศ. 2530.
- ข้อมูลพรรคการเมือง จากกรมการปกครอง ถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2535.
- พระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2524.
- พระราชบัญญัติพรรคการเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534.

สัมภาษณ์

ประเสริฐ วิเศษชาติ. ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค เขตพระโขนง แขวงบางนา.

สัมภาษณ์, 6 กันยายน 2535.

ประสิทธิ์ ลิขิตวิบูลย์. ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค เขตปทุมวัน. สัมภาษณ์,

2 กันยายน 2535.

ยุทธนา วิสฤตภา. ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค เขตบางเขน แขวงอนุสาวรีย์.

สัมภาษณ์, 12 กันยายน 2535.

วิชัย แสงกาญจนวนิช. ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค เขตราชเทวี. สัมภาษณ์,

29 สิงหาคม 2535.

วิวัฒน์ เบ็ญเราะมา. ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค เขตยานนาวา. สัมภาษณ์,

30 สิงหาคม 2535.

วิเชียร เตชะธรรมกุล. ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค เขตบ่อนปรามคัตรุพ่าย.

สัมภาษณ์, 31 สิงหาคม 2535.

สมชาย เจริญจิตปัญจ์. ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค เขตบางพลัด แขวงบางนา.

สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2535.

สุชิน พึ่งธรรม. ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค เขตภาษีเจริญ แขวงบางแคเหนือ.

สัมภาษณ์, 5 กันยายน 2535.

สุทิน บุญอยู่. ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค เขตธนญาไท. สัมภาษณ์,

27 สิงหาคม 2535.

อรุณ ศรีจรูญ. ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค เขตบางกะปิ. สัมภาษณ์,

4 กันยายน 2535.

ภาษาอังกฤษ**หนังสือ**

Argyris, Chris. Personal and Organization. New York: Harper &

Brother, 1957.

- Berlo, David K. The Process of Communication. New York: Holt, Rinehart & Winston, 1966.
- Biddle, Bruce J. and Thomas, Edwin J. Role Theory Research. New York: John Wiley and Son, 1966.
- Broom Leonard and Selznick Philip. Sociology. New York: Harper & Row Publishers, 1963.
- Gooman William. The Two-Party System in United State. D-Van Nostrand, 1960.
- Grazia Alfred De. Political Behavior. The Free Press, 1965.
- Jacobson G.A. and Libman M.H. Political Sciences. New York: Barne and Nobee, 1969.
- Janowitz Morris. The Military in the Political Development of New Nations: an Essay in Comparative Analysis. Chicago: The University Press, 1964.
- Key V.O. Jr. Politics, Parties and Pressure Groups. New York: Thomas Y. Crowel, 1958.
- Lapalombara Joseph and Weiner Myron. Political Parties and Political Development. Princeton University Press, 1966.
- Linton Ralph. The Study of Man. New York: D. Appleton Century-crofts, 1964.
- Mead G.H. Mind, Self and Society. Chicago: University of Chigago Press, 1950.
- Raney Austin and Kendal Willmore. Democracy and the American Party System. Harcaut, 1956.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

หมวด 5

สาขาพรรค

ข้อ 45. พรรคอาจจัดตั้งสาขาประจำจังหวัด สาขาประจำอำเภอ หรือเขต สาขาประจำตำบล หรือแขวง สาขาประจำหมู่บ้าน หรือสาขาประจำชุมชน หรือสถานประกอบการก็ได้ ในท้องที่ใดมีสมาชิกสามัญของพรรคตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป ประสงค์จะจัดตั้งสาขา พรรคการเมืองขึ้น ก็ให้สมาชิกผู้ริเริ่มดำเนินการส่งรายการแสดงที่ตั้งสาขาพรรค รายชื่ออาชีพ ที่อยู่ของผู้ดำเนินการตามแบบฟอร์มของพรรคไปยังเลขาธิการพรรค เพื่อพรรคมีหนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองตามกฎหมายพรรคการเมือง

ข้อ 46. เมื่อได้จดทะเบียนสาขาพรรคแล้ว ให้มีการประชุมใหญ่สมาชิกสาขาพรรค เป็นครั้งแรก เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการจดทะเบียนจากหัวหน้าพรรค

ข้อ 47. ให้มีคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญจำนวนเก้าคน ซึ่งประกอบด้วย

- (1) ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค
- (2) รองประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคหนึ่งคน
- (3) เลขานุการ
- (4) เหรัญญิก
- (5) กรรมการอื่น ๆ อีกห้าคน

กรรมการบริหารสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีแต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วอาจได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการอีกครั้งก็ได้

ข้อ 48. การเลือกตั้งกรรมการบริหารสาขาพรรค ให้เลือกประธานเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการอื่น ๆ อีกเจ็ดคน

การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารสาขาพรรค จะต้องให้มีผู้
รับรองอย่างน้อยห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่ในที่ประชุมใหญ่

(ความในข้อ 49 เดิมถูกยกเลิกโดยข้อ 11 แห่งข้อบังคับพรรคฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2532 และใช้ความใหม่แทน ดังต่อไปนี้)

ข้อ 49. ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะ
กรรมการบริหารสาขาพรรคเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการให้ดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค
ข้อ 47 (3) (4) และ (5)

คณะกรรมการบริหารพรรคอาจกำหนดตำแหน่งอื่นใดเพิ่มเติมก็ได้แล้วให้ประธาน
แต่งตั้งกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อบังคับพรรคข้อ 47 (5) ดำรงตำแหน่งที่กำหนดนั้น ทั้งนี้
เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกินจำนวนตามที่กำหนดในข้อบังคับพรรค ข้อ 47 พรรคแรก

ในกรณีตำแหน่งกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลง ให้ประธานคณะกรรมการบริหาร
สาขาพรรคแต่งตั้งจากบุคคลที่ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกสำรองไว้ตามลำดับคะแนนให้ดำรง
ตำแหน่งจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง ในกรณีที่ไม่มีตัวบุคคลที่เลือกสำรองไว้หรือบุคคล
ที่เลือกสำรองไว้ไม่เต็มใจเป็นกรรมการบริหารสาขาพรรคแทน ก็ให้คณะกรรมการสาขาพรรค
แต่งตั้งสมาชิกสามัญเป็นแทน แต่ถ้าตำแหน่งประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลง ให้
ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกตั้งใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง ในระหว่างที่ไม่มี
ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค ให้รองประธานทำหน้าที่แทน ในกรณีที่รองประธาน
ไม่มี หรือมีแต่ไม่อาจทำหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคเลือกกรรมการผู้ใดผู้หนึ่ง
ทำหน้าที่แทน

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการเหลืออยู่หรือมีแต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการ
บริหารสาขาพรรคใหม่ คณะผู้บริหารพรรคอาจจะดำเนินการเองหรือมอบหมายให้สมาชิกสาขา
พรรคจำนวนหนึ่งดำเนินการก็ได้

คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการ
บริหารสาขาพรรคใหม่ ซึ่งจะต้องจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันครบวาระสองปี หรือภายใน
หกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการบริหารสาขาพรรคทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง โดยเหตุอื่น

ข้อ 50. กรรมการบริหารสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

- (1) อยู่ในตำแหน่งครบวาระสองปี
- (2) ตำแหน่งกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด
- (3) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ

พรรคจนเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อพรรค

ข้อ 51. กรรมการบริหารสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) กรรมการบริหารสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ 50
- (2) บาดอก
- (3) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ 52. การดำเนินการประชุม องค์ประชุม การลงคะแนนเสียงในที่ประชุม

คณะกรรมการบริหารสาขาพรรค ให้อนุโลมใช้ตามการประชุมของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ 53. คณะกรรมการบริหารสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (1) เผยแพร่นโยบายและกิจการของพรรค
- (2) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของราษฎรและหาทางช่วยเหลือให้ถึงที่สุด
- (3) ร่วมมือกับคณะกรรมการบริหารพรรคในการคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสม เข้า

สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือองค์การปกครองอื่น ๆ ตามที่

คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

- (4) เสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ต่อสำนักงานใหญ่พรรค
- (5) จัดหาสมาชิกเพิ่มเติม
- (6) จัดกิจกรรมของสาขาพรรคตามที่เห็นสมควร
- (7) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ 54. ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค อาจแต่งตั้งสมาชิกหรือบุคคล

ภายนอกเป็นที่ปรึกษาหรืออาจแต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลเพื่อดำเนินกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง

ก็ได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคก่อน

ข้อ 55. เลขาธิการสาขาพรรคเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารงานของสาขา การ

จัดประชุมใหญ่ และการจัดประชุมคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค

การแบ่งหน่วยบริหารสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค โดยความเห็นชอบของคณะผู้บริหารพรรค

ข้อ 56. การปฏิบัติการเกี่ยวกับการรับ-จ่าย การคลัง การทรัพย์สิน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(ความในข้อ 57 เดิมถูกยกเลิกโดยข้อ 12 แห่งข้อบังคับพรรคฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1 พ.ศ. 2532 และใช้ความใหม่แทน ดังต่อไปนี้)

ข้อ 57. ให้จัดการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละครั้ง

การประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอาจกระทำได้โดยมติของคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคหรือสมาชิกสามัญของสาขานั้นจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนลงชื่อร้องขอ

กรณีที่สมาชิกสามัญร้องขอ คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคจะต้องจัดประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ร้องขอ

ในการจัดประชุมใหญ่สาขาพรรคแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารสาขาพรรค หรือผู้กระทำการแทนแจ้งกำหนดเวลาและสถานที่ประชุมให้คณะผู้บริหารพรรคทราบก่อนล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ให้คณะผู้บริหารมอบให้ผู้บริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง เป็นผู้แทนไปควบคุมดูแลการประชุมใหญ่สาขาพรรคให้เป็นไปตามข้อบังคับและระเบียบการของพรรค

หากการประชุมใหญ่สาขาพรรคมิได้เป็นไปตามข้อบังคับและระเบียบการของพรรค ผู้บริหารพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นผู้ควบคุมดูแล อาจสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเลื่อนการประชุมใหญ่สาขาพรรคออกไปก่อนเพื่อให้มีการปฏิบัติที่ถูกต้องเสียก่อนได้

ข้อ 58. การประชุมใหญ่ที่นัดประชุมครั้งแรก จะต้องมิสมาชิกสามัญประชุมไม่น้อยกว่าหากสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุมใหญ่ของสาขาพรรคได้

กรณีที่องค์ประชุมในวาระหนึ่งไม่ครบ ถ้าเป็นการประชุมใหญ่สามัญให้คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคนัดประชุมใหม่อีกครั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันนัดประชุมใหญ่ครั้งแรกที่ไม่ครบองค์ประชุม การประชุมครั้งที่สองนี้จะต้องมิสมาชิกสามัญมาประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนจึงจะถือว่าครบองค์ประชุม

แนวทางการดำเนินงานและพัฒนาสาขาพรรคประชาธิปัตย์

สาขาพรรคประชาธิปัตย์ตามท้องถิ่นต่าง ๆ เป็นองค์กรของพรรคที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อประสานงานและบริการให้แก่สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์และประชาชนทั่วไปด้วย ประชาชนต้องการให้พรรคทำอะไรก็ตามที่ติดต่อที่นี้และพรรคต้องการจะเผยแพร่ข่าวสารอะไรออกไปถึงประชาชนก็ต้องกระจายออกไปจากสาขาพรรคโดยมีสมาชิกพรรคเป็นเครื่องมือถ่ายทอด พรรคการเมืองจะเจริญรุ่งเรืองเรื่องทำงานรับใช้ประชาชนได้ตามอุดมการณ์ของพรรคได้ ก็ต่อเมื่อสามารถสร้างและพัฒนาสาขาพรรคให้มีความมั่นคงแข็งแรงและหยั่งรากลึกกลงไปในฐานมวลชนของแต่ละท้องถิ่นและแต่ละสาขาอาชีพได้อย่างกว้างขวางทั่วทั้งประเทศ

1. หน้าที่และความรับผิดชอบ

สาขาพรรคควรจะต้องจัดตั้งขึ้นให้มีขอบเขตพื้นที่รับผิดชอบตรงกับเขตการเลือกตั้ง ส.ส. เป็นหลัก เพราะสาขาพรรคมีลักษณะเป็นสำนักงานของ ส.ส. ในการที่จะติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับประชาชนในเขตเลือกตั้งของตนด้วย การกำหนดตัวบุคคลที่จะเข้าสมัครรับการเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ ก็ควรจะได้ริเริ่มเลือกสรรกันขึ้นไปจากสาขาพรรค ณ เขตเลือกตั้งนั้น ๆ เอง แม้จะให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้พิจารณาให้ความเห็นชอบอีกชั้นหนึ่งก็ตาม สมาชิกพรรคผู้ใดก็ตามเมื่อมีความประสงค์ที่จะเสนอตัวเข้ารับการเลือกตั้งเป็นผู้แทนระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติก็ตาม ควรจะได้เริ่มต้นเสนอตัวเข้ามาทำงานให้สาขาพรรค และแสดงบทบาทในงานมวลชนของสาขาพรรคในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ เสียก่อน จนได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกพรรคในสาขานั้น ๆ ที่จะส่งบุคคลผู้นั้นลงสมัครรับเลือกตั้งในเขตที่สาขาพรรคนั้นรับผิดชอบอยู่

2. การจัดองค์การ

การจัดหน่วยงานของสาขาพรรคก็เลียนแบบออกไปจากการจัดองค์การของพรรค ณ สำนักงานใหญ่ แต่จัดในรูปย่อยส่วนและจัดทำที่จำเป็นตามภาระงานที่เกิดขึ้น

คณะกรรมการบริหารสาขาพรรค เป็นกลุ่มบุคคลที่จะต้องทำงานอย่างจริงจังและเสียสละจึงจะทำให้งานของสาขาพรรคนั้น ๆ ได้เจริญก้าวหน้า ฉะนั้น จุดเริ่มต้นของการพัฒนาจึงควรที่จะเริ่มต้นที่กลุ่มคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคนี้เอง หลักการสำคัญก็คือการสร้างจิตสำนึกของการทำงานแบบประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นมีการทำงานกันเป็นกลุ่มร่วมหัวจมท้ายด้วยกัน ปรีกษาหาหรือกันไม่มี "เอกชน-วีรชน" แต่ละคนและทุกคนมีส่วนร่วมรับรู้และรับผิดชอบด้วยกัน

การทำงานใหญ่ระดับชาติ เช่นของพรรคการเมืองนี้จำเป็นต้องทำงานกันอย่าง "เป็นระบบเป็นทีม" มีทั้ง "แผนงานระยะสั้น-แผนงานระยะยาว-แผนการแก้ปัญหาตามสถานการณ์" สมาชิกพรรคส่วนใหญ่ต้องตื่นตัว ร่วมใจ ร่วมแรงกันอย่างแท้จริง ข้อคิดเห็นที่ไม่ตรงกันจะต้องถกแถลงและอภิปรายกันจนได้ข้อยุติตามความเห็นชอบส่วนใหญ่ในวิถีทางประชาธิปไตยความคิดเห็นส่วนน้อยก็ต้องได้รับฟังและรับรู้เอาไว้ประกอบการแก้ปัญหา หากว่าข้อยุติที่ได้มาครั้งแรกนั้นผิดพลาดไป

3. การจัดตั้งสำนักงานสาขาพรรค สำนักงานสาขาพรรคมีความสำคัญที่จะต้องจัดให้มีขึ้นโดยรวดเร็ว ในขั้นแรกอาจจะใช้บ้านของสมาชิกพรรคผู้นำในพื้นที่นั้นเป็นการชั่วคราวได้ แต่จะเป็นการรบกวนเอาเปรียบต่อสมาชิกผู้นั้นมากเกินไป ฉะนั้นในระยะยาวสาขาพรรคควรจะได้คิดถึงการที่จะต้องมีสำนักงานเป็นส่วนกลางของสาขาพรรคเองให้ได้จะด้วยการเช่าหรือเช่าซื้อก็แล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละท้องที่และความสามารถทางเศรษฐกิจของสมาชิกพรรคของสาขานั้น ๆ ด้วย

อุปกรณ์ทำสำคัญของสำนักงาน ได้แก่ โทรทัศน์ เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องอัดสำเนา เครื่องเขียน ตู้เอกสาร โต๊ะ และเก้าอี้ รวมทั้งเครื่องใช้สอยจำเป็นของสำนักงาน

เมื่อจัดตั้งสำนักงานขึ้นแล้วสาขาพรรคจะต้องหาเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานขึ้น ทำงานประจำเริ่มต้นด้วยการใช้คนหนุ่มอาสาสมัคร โดยรับค่าแรงเป็นรายวันไปก่อน จนกว่าจะมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ชัดและสาขานั้นมีรายได้เพียงพอแล้วจึงจ้างเป็นเจ้าหน้าที่กันอย่างถาวรต่อไป

เจ้าหน้าที่ที่จะต้องทำงานทุกอย่างติดต่อบริหารระหว่างผู้บริหารสาขาพรรค ผู้แทนฯ และสมาชิกพรรค รวมทั้งประชาชนทั่วไปที่มาติดต่อด้วย พื้นความรู้ที่ต้องการคือ นิติศาสตร์บัณฑิตหรือรัฐศาสตร์บัณฑิต แต่ที่สำคัญคือความตื่นตัวทางการเมือง จิตสำนึกประชาธิปไตย และความเสียสละที่จะรับใช้ประชาชน

ในบางท้องที่เขตรับผิดชอบของสาขาพรรคอาจจะกว้างขวางมากก็ควรจัดตั้งสำนักงานย่อยของสาขาพรรค อาจจะอาศัยบ้านของผู้ในกลุ่มสมาชิกในท้องที่นั้นก็ได้

4. งานบุคคล ทรัพยากรบุคคล เป็นทรัพยากรแต่เพียงอย่างเดียวที่พรรคการเมืองมีอยู่ และงานการเมืองจะดำเนินการต่อไปได้หรือไม่ก็อยู่ที่การบริหารงานบุคคลของสาขาพรรคนี้เอง การทำงานการเมืองและงานมวลชนนั้นส่วนใหญ่จะต้องอาศัยอาสาสมัครและการทำงานด้วยความเสียสละเพื่อรับใช้ประชาชนเป็นหลัก ฉะนั้นสาขาพรรคจะต้องมีข้อมูลบุคคลเกี่ยวกับสมาชิกพรรคอย่างเพียงพอ

4.1 จัดทำทะเบียน จะต้องจัดทำแฟ้มทะเบียนประวัติของสมาชิกพรรคทุกคนอย่างสมบูรณ์ ประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

4.1.1 ชื่อตัว ชื่อสกุล วัน เดือน ปี เกิด

4.1.2 ตำบลที่อยู่ ที่สามารถส่งจดหมายถึงได้ รวมทั้งหมายเลขโทรศัพท์

4.1.3 สถานภาพทางครอบครัว รายชื่อ และวัน เดือน ปีเกิดของภรรยา

และบุตรด้วย

4.1.4 อาชีพปัจจุบันและในอดีต รวมทั้งงานอดิเรกและงานที่สนใจ

4.1.5 ระดับการศึกษา ความรู้และประสบการณ์พิเศษ หนังสือพิมพ์และนิตยสารที่ชอบอ่าน

4.1.6 ความสนใจในด้านการเมือง และการปกครองมีความต้องการที่จะเป็นผู้แทนปวงชนหรือไม่ระดับใด

4.2 การประเมินค่า เป็นความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประเมินค่าสมาชิกของพรรคแต่ละคน จึงจะเลือกเอามาช่วยทำงานด้านต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม แต่ งานนี้เป็นงานที่ละเอียดอ่อน จึงเป็นความรับผิดชอบของสมาชิกชั้นนำของสาขาพรรคแต่ละคนจะ ต้องทำการประเมินค่าด้วยตนเองและเก็บข้อมูลนี้ไว้เป็นความลับเฉพาะของตนเองเท่านั้น การ ประเมินค่าเช่นนี้จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดไป เรื่องที่ควรจะใช้ในการประเมินค่าได้แก่

4.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจ

4.2.2 ซิตความสามารถในการพูด การเขียน การอภิปรายโต้ตอบ และการ

โน้มน้าวชักจูงผู้อื่น

4.2.3 การวิเคราะห์และการแก้ปัญหาอย่างวิทยาศาสตร์

4.2.4 ความกระตือรือร้นและความเสียสละในการทำงานให้พรรคให้

ประชาชน

4.2.5 ความสามารถในการเป็นผู้นำกลุ่ม เป็นพลังเจียบหรือตื่นตัว

4.3 เจ้าหน้าที่ประจำ การจ้างเจ้าหน้าที่ประจำที่สาขาพรรคควรจะได้เริ่มต้น ด้วยการเป็นอาสาสมัครรับค่าแรงรายวันไปก่อนจนกว่าจะได้แสดงซิตความสามารถแล้วอย่าง ชัดเจน เพราะถ้าจ้างคนผิดไปแล้วการจะเลิกจ้างทำได้ยาก สาขาพรรคควรจะได้เริ่มตั้งแต่มิ ้เจ้าหน้าที่ประจำเพียง 1 คน เพื่อปริมาณงานเพิ่มขึ้นและฐานะเศรษฐกิจของสาขาพรรคดีขึ้น จึง ค่อย ๆ ข้างเพิ่มขึ้น ๆ ตามลำดับไป สาขาพรรคที่สามารถทำงานได้อย่างสมบูรณ์ ควรจะมี เจ้าหน้าที่ประจำประมาณ 3-5 คน แล้วแต่จำนวนสมาชิกพรรค และความสนใจของประชาชนที่ มีต่อพรรคด้วย

4.4 บุคคลเป้าหมาย สาขาพรรคจะต้องทำทะเบียนบุคคลที่เป็นผู้นำมวลชนใน ท้องที่ บุคคลที่ตื่นตัวทางการเมืองแล้ว เช่น นิสิตนักศึกษาที่มีกิจกรรมทางการเมือง บุคคลเหล่านี้ เป็นเป้าหมายที่พรรคจะต้องส่งคนเข้าไปติดต่อชักจูงเข้ามาเป็นสมาชิกพรรค และทำงานอาสา สมัครให้พรรคในงานมวลชนด้านต่าง ๆ สาขาพรรคจะเติบโตหรือไม่ก็อยู่ที่กลุ่มสมาชิก ระดับ บริหารของสาขาพรรคจะทำงานด้านนี้อย่างเข้มแข็งจริงจังเพียงใด

4.52 ยุวสมาชิก พรรคการเมืองเป็นสถาบันทางการเมืองที่จะต้องดำรงคงอยู่ คู่ชาติบ้านเมือง ฉะนั้นจะต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องไม่หยุดเฉย สมาชิกพรรคเป็นแม่เหล็กดึงดูด

เกิด-แก่-เจ็บ-ตาย คือ ธรรมชาติของชีวิต ฉะนั้น การสร้างกลุ่มยุวมหาชิกขึ้นมาเป็นบุคคล เป้าหมายที่จะเป็นสมาชิกพรรค อนาคตจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงคงอยู่ของพรรคและการพัฒนาของพรรคต่อไปในอนาคต ขณะนี้คนหนุ่ม-สาว มีการศึกษาดีขึ้น มีความตื่นตัวที่จะรับรู้ปัญหาของสังคม และบ้านเมืองอยู่แล้ว ฉะนั้นจึงอยู่ที่การจัดและดำเนิน โครงการที่เหมาะสมแก่บุคคลหนุ่ม-สาว เหล่านี้ให้มีบทบาทในงานการเมืองและงานมวลชนของพรรคเสียอย่างค่อยเป็นค่อยไปสอดคล้องกับระดับการศึกษาและระดับการรับรู้ปัญหาสังคมของเขาเหล่านั้นก็ค่อย ๆ พัฒนาให้ยุวมหาชิกเหล่านั้นสามารถในการ เป็นผู้นำของพรรคประชาธิปไตยต่อไปได้ในอนาคต

5. การเงิน การทำงานทุกอย่างจะต้องใช้เงินทั้งสิ้น และเงินของพรรคก็เป็นเงินของส่วนรวมที่จะต้องมีการจัดการ การใช้สอย และการควบคุมรักษาให้เข้มงวดรัดกุม ไม่ให้เกิดความสงสัยแคลงใจกันขึ้นได้เป็นอันขาด บัญชีการเงินของสาขาพรรคจะต้องเปิดเผยให้สมาชิกพรรคได้ทราบและมั่นใจได้ว่าถูกต้อง จะต้องสร้างความเชื่อใจในด้านการเงินให้เกิดขึ้นระหว่างผู้บริหารและสมาชิกพรรค อย่าปล่อยให้มีความเคลือบแคลงสงสัยเกิดขึ้นได้เป็นอันขาด ถ้ามีขึ้นต้องมีการชี้แจงกันอย่างชัดเจนและตรงไปตรงมา โดยทันที

5.1 จัดทำบัญชีการใช้จ่ายเงินของสาขาพรรค ให้ถูกต้องและครบถ้วนตาม พ.ร.บ. พรรคการเมืองและข้อบังคับของพรรค

5.2 จัดทำงบประมาณ รายรับ-รายจ่าย ของสาขาพรรคในรอบปี วางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดคุ้มค่า วางแผนการหาเงินให้เพียงพอตามความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่าย ถ้าเป็นไปได้จะต้องเตรียมจัดหาเงินกองทุนสำหรับการเลือกตั้งเอาไว้ด้วย ค่าใช้จ่ายประจำ ได้แก่ ค่าเช่าสำนักงาน ค่าน้ำประปา ไฟฟ้า-โทรศัพท์ เครื่องเขียน แบบพิมพ์ ไปรษณียกร ค่าจ้างเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงาน ฯลฯ

5.3 จัดกิจกรรมหารายได้ เป็นเรื่องที่คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคจะต้องปรึกษารือระดมสมอง หาแนวความคิดใหม่ ๆ ที่จะหารายได้ให้แก่สาขาพรรค เพราะกิจกรรมการเมืองที่จะต้องใช้จ่ายเงินนั้นมีเป็นอันมาก โดยเฉพาะเมื่อจะต้องมีการเลือกตั้งผู้แทนเกิดขึ้นทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ หลักการสำคัญก็คือเงินที่จะหาได้นั้นต้องบริสุทธิ์ ไม่ผิดกฎหมายหรือธรรมเนียมของคลองธรรม เปิดเผยให้สมาชิกพรรคทราบได้ รายได้หลักควรจะมา

จากการบริจาคของสมาชิกพรรคคนละเล็กน้อยเป็นรายเดือน อย่างมองข้ามเงินจำนวนเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ หากว่าสาขาพรรคทำงานมวลชนได้มีสมาชิกพรรคนับจำนวนเป็นพัน ๆ คนได้ เงินคนละ 2-3 บาทต่อเดือนก็จะมีความหมายอยู่ไม่น้อย

5.4 จัดตั้งกองทุนเพื่อเอาดอกเบีย้มาใช้ในการบริหารสาขาพรรค สมาชิกพรรคที่มีฐานะดี บางท่านอาจจะมีควมรังเกียจในการให้เงินสนับสนุนการทำงานของสาขาพรรคแบบใช้หมดไป ดูเหมือนกับสูญเปล่า หากว่ามีปรากฏการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น สาขาพรรคก็ควรจะมีเริ่มตั้งกองทุนขึ้น แล้วระดมทุนจากสมาชิกพรรคที่มีฐานะดีมาเข้ารวบรวมเป็นกองทุนเอาไว้ เงินจำนวนนี้ไม่สูญหายไปไหน สาขาพรรคเอาแต่ดอกเบีย้จากเงินกองทุนนี้เท่านั้น จะนำมาใช้จ่ายในการบริหารงานของสาขาพรรค

6. งานพัฒนาสมาชิกและมวลชน

ดังได้กล่าวแล้วว่าทรัพยากรของพรรคการเมืองมีอยู่แต่เพียงอย่างเดียวคือ "ทรัพยากรบุคคล" ฉะนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาสมาชิกของพรรคให้เป็นบุคคลที่มีค่าสูง มีความตื่นตัวทางการเมืองมีอุดมการณ์และมีความเสียสละที่จะรับใช้ประโยชน์แก่ชนมีคุณธรรมพร้อมที่จะเป็นนักการเมืองที่ดี

คนไทยเราทุกคนมีจิตใจสำนึกที่รักชาติบ้านเมืองพร้อมที่จะเสียสละทำงานเพื่อพัฒนาชาติบ้านเมืองอยู่แล้ว อยู่ที่สมาชิกชั้นนำของสาขาพรรคจะสามารถปลุกกระดม ชูดคั้นเอาคุณสมบัติดังกล่าวแล้วนี้ขึ้นมาจากสมาชิกพรรคและมวลชนโดยทั่วไปได้หรือไม่เท่านั้น เทคนิคที่สำคัญก็คือ การพูดคุยอภิปรายถกแถลงปัญหาต่าง ๆ ของบ้านเมืองและของท้องถิ่น สอดแทรกด้วยการวิพากษ์วิจารณ์ถึงบทบาทของพวกเราเองแต่ละคน บทบาทของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ณ ท้องถิ่นของตน ๆ การอภิปรายถกแถลงกันเช่นนี้โดยสม่ำเสมอ และต่อเนื่องจะค่อย ๆ ดึงเอาความคิดที่แฝงอยู่ในจิตใจสำนึกออกมาเป็นจิตสำนึกที่จะต้องปฏิบัติต้องกระทำกันต่อไปได้ จากการดำเนินการดังนั้นพรรคจะมองเห็นและคัดเลือกสมาชิกเป็นกลุ่มแกนนำหรืออาสาสมัครด้านต่าง ๆ ได้

กิจกรรมดังกล่าวต่อไปทั้งหมด ควรจะมีการเปิดกว้างให้สมาชิกพรรคได้ชักนำ เพื่อนฝูงญาติมิตร มาเข้าร่วมฟังและอภิปรายได้ด้วย พยายามเปิดให้กว้างที่สุด เป็นหนทางหนึ่ง ที่จะช่วยเพิ่มจำนวนสมาชิกพรรคให้มากขึ้น การเตรียมสถานที่และเครื่องขยายเสียงนั้นจะต้องมีการเตรียมการให้พร้อมและพอเหมาะกับจำนวนสมาชิกที่จะมาร่วมอภิปรายด้วย สำนักงานของ สาขาพรรคอาจจะไม่กว้างขวางเพียงพอที่จะต้องเตรียมจัดหาสถานที่สาธารณะต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าให้เรียบร้อยด้วย และก็ไม่ต้องท้อแท้เสียกำลังใจ ถ้าหากว่าจะมีสมาชิกร่วมอภิปราย ด้วยเพียงจำนวนเล็กน้อย กลุ่มสมาชิกชั้นนำของสาขาพรรคจะต้องพบปะหารือกัน หามาตรการ ใหม่ ๆ หาหัวข้ออภิปรายใหม่ ๆ ที่จะดึงดูดความสนใจของสมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป ข้อสำคัญก็คือกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่จะต้องกระทำต่อเนื่อง หวังผลระยะยาว

6.1 การพูดคุยแบบ "สภากาแฟ" คนไทยเรามีอุปนิสัยที่ชอบพูดคุยวิพากษ์วิจารณ์ กิจกรรมบ้านเมืองอยู่แล้ว แม้ในหมู่บ้านที่มีการศึกษาไม่มากนักก็ตาม ฉะนั้น สาขาพรรคจึงควร จะเริ่มต้นด้วยการเปิดเวทีคุยกันขึ้นระหว่างสมาชิกพรรค สัปดาห์ละครั้ง ณ ที่ตั้งสำนักงานของ สาขาพรรค โดยไม่ต้องมีระเบียบวาระ เป็นการคุยกันอย่างเพื่อนฝูงใครว่างก็มา ใครสนใจก็ มาคุยกันเป็น "สภากาแฟ" คุยกันไปเรื่อย ๆ มีข้อยุติก็ได้ไม่มีก็ได้ แต่ควรที่จะกำหนดวันและ เวลาไว้เป็นการประจำให้สมาชิกพรรคทุกคนได้รับทราบ และมีการจดรายชื่อผู้มาประชุมเอา ไว้ด้วย หากได้ข้อยุติในปัญหาใด หรือมีความคิดใหม่ ๆ ดี ๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ควรที่จะ จดบันทึกเอาไว้ด้วย เพื่อที่จะเป็นข้อมูลในการดำเนินการต่อไปในอนาคต โอกาสเช่นนี้สมาชิก ขึ้นนำควรจะได้พยายามที่จะมาร่วมด้วยเสมอ ๆ เพื่อเป็นกำลังใจและสร้างความสนิทสนมคุ้น เคยกันในระหว่างสมาชิกพรรคให้มากขึ้นเรื่อย ๆ

6.2 สนทนา "ปัญหาบ้านเมือง" มีลักษณะเป็นงานเป็นการมากขึ้น เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นนั้น หาความคิดใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา ตรวจสอบความรู้สึกนึกคิด ของประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ การสนทนาในลักษณะนี้ ควรจะมีระเบียบวาระ หัวหน้าการอภิปรายที่ชัดเจน มีสมาชิกพรรคหรือนักวิชาการของพรรคที่ได้ศึกษาปัญหานั้นมาแล้ว มาทำหน้าที่เป็นผู้นำการอภิปราย การอภิปรายลักษณะนี้ควรกระทำเดือนละ 1 ครั้ง มีการ

นัดหมาย กำหนดวัน เวลา และหัวข้อการอภิปรายพร้อมทั้งชื่อผู้นำการอภิปราย แจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้าในเวลาพอสมควร มีการจัดบันทึกชื่อผู้เข้าร่วมอภิปราย และเนื้อหาสำคัญของเรื่องที่อภิปรายกันด้วย โดยเฉพาะข้อยุติในหนทางการแก้ปัญหา ซึ่งสาขาพรรคควรจะได้ดำเนินการตามสายงานในพรรคการเมืองและ/หรือ เผยแพร่ออกสู่สื่อสารมวลชนต่อไป

6.3 การบรรยายทางวิชาการและการแลกเปลี่ยนนโยบาย เป็นการเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจของสมาชิกพรรคให้ถูกต้องในเรื่องเกี่ยวกับนโยบายของพรรคและจุดยืนของพรรคในปัญหาที่สำคัญ ๆ ของชาติการบรรยายเช่นนี้ควรกระทำประมาณ 3-4 เดือนต่อครั้งหรือเมื่อมีความจำเป็นตามสถานการณ์ในการนี้ควรเอานักวิชาการของพรรคหรือสมาชิกผู้นำของพรรคเป็นผู้มาบรรยาย เปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถามได้เต็มที่ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารพรรคและสมาชิกพรรคในท้องถิ่นให้เกิดขึ้น เรื่องที่จะบรรยายโดยทั่วไปควรจะเน้นไปในเรื่องบทบาทของพรรคในการปกครองและการบริหารประเทศให้เกิดความร่วมเย็นเป็นสุขขึ้นโดยทั่วไปทุกแห่งทุกมุม พร้อมทั้งรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากสมาชิกพรรคในท้องถิ่นด้วย

6.4 จัดวัน "พบประชาชน" เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้แทนราษฎรทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่จะต้องมาพบกับประชาชนในเขตเลือกตั้งของตนโดยสม่ำเสมอ เพื่อให้ประชาชนได้ซักถามปัญหาข้อข้องใจต่าง ๆ และ/หรือ เสนอแนะข้อคิดเห็นหรือชี้แจงความทุกข์ความเดือดร้อนของเขาให้ผู้แทนราษฎรได้รับทราบและช่วยเหลือเขาในการแก้ไขเหล่านั้น สำนักงานสาขาพรรคเป็นจุดที่ดีที่สุดที่ผู้แทนราษฎรทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติมาปรากฏตัวพบกับประชาชน ทางสำนักงานสาขาพรรคควรจะได้จัดทำหมายกำหนดการพบประชาชนนี้ขึ้นว่าผู้แทนคนไหนจะมาพบประชาชนได้ที่สำนักงานสาขาพรรคในวันใด เวลาใดบ้าง ถ้าสาขาพรรคนั้นมีผู้แทนราษฎรหลายคนก็อาจจะจัดให้สัปดาห์ละ 1-2 วัน ทุกสัปดาห์ได้จะดีมาก ติดประกาศไว้หน้าสำนักงานสาขาพรรคไว้ให้ชัดเจน พร้อมทั้งแจ้งให้สมาชิกพรรคทุกคนทราบโดยตรงให้ช่วยกันโฆษณาต่อไปด้วย เมื่อมีประชาชนผู้ใดมาติดต่อหาหรือเรื่องอะไรก็จัดทำทะเบียนประวัติไว้ด้วยเพื่อขึ้นบัญชีเป็นบุคคลเป้าหมายที่จะชักชวนเข้ามาเป็นสมาชิกพรรคสืบไปในอนาคต ประชาชนบางคนอาจจะต้องการพบปะกับผู้แทนคนใดคนหนึ่ง โดยเฉพาะทางเจ้าหน้าที่ของสาขาพรรคก็

ควรจะได้นัดหมายให้ สำหรับเจ้าหน้าที่ของสาขาพรรคจะต้องคอยติดตามเรื่องที่ประชาชนขอความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ด้วย ซึ่งเป็นกรให้บริการรับใช้ประชาชนด้านหนึ่งด้วย

6.5 การจัดกลุ่มสมาชิก เพื่อประโยชน์ในการทำงานมวลชนทั้งระยะสั้นและระยะยาว ถ้าหากสาขาพรรคสามารถจัดกลุ่มสมาชิกได้กลุ่มละ 10-15 คน ที่อยู่ในชุมชนเดียวกัน โดยมีหัวหน้ากลุ่มที่เขาเลือกตั้งขึ้นมาเองได้จะมีประโยชน์มาก เช่นการประชุมชี้แจงข่าวสารต่าง ๆ ที่สาขาพรรคก็นัดประชุมเฉพาะหัวหน้ากลุ่มก็ทำได้ง่ายและรวดเร็วกว่าการประชุมสมาชิกพรรคทั้งหมด การหาเสียงเลือกตั้งก็มอบเป้าหมายให้แก่หัวหน้ากลุ่มในแต่ละชุมชนของหน่วยลงคะแนนฯ ไปหาเสียงในชุมชนนั้น ๆ ให้แก่พรรคได้ ซึ่งสามารถที่จะวัดผลงานได้จากผลการเลือกตั้ง เป็นต้น แม้กระทั่งการเสาะแสวงหาอาสาสมัครมาทำงานด้านต่าง ๆ ให้พรรคก็มอบให้กลุ่มสมาชิกนี้ไปดำเนินการได้ จะทำให้งานของสาขาพรรคมีระบบ สามารถติดตามประเมินค่าผลงานได้ง่ายเพราะมีกลุ่มบุคคลที่ทำงาน โดยมีความรับผิดชอบที่ชัดเจนและมีเป้าหมายของผลงาน

6.6 การรวมพลัง พรรคการเมืองทำงานได้ด้วยพลังมวลชนที่สนับสนุนพรรคจนได้รับรางวัลเลือกตั้งมาทำหน้าที่ปกครองและบริหารประเทศทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น ฉะนั้น ปัจจัยแห่งความสำเร็จของพรรคการเมืองจึงอยู่ที่การสร้างพลังมวลชนให้เกิดขึ้น พลังมวลชนจะเกิดขึ้นได้หรือไม่ก็อยู่ที่การทำงานมวลชนของพรรค อันได้แก่การรวมพลังทั้งมวลของสมาชิกพรรคในแต่ละพื้นที่เข้าร่วมกันทำงาน เริ่มต้นตั้งแต่คณะกรรมการบริหารสาขาพรรค ผู้แทนราษฎรที่เป็นสมาชิกพรรค ทุกระดับทั้งท้องถิ่นและระดับชาติ รวมทั้งสมาชิกพรรคทุกคนจะต้องมีการพบปะปรึกษาหารือร่วมมือและร่วมใจกันทำงานอย่างจริงจัง พลังแห่งความสามัคคีเท่านั้นที่จะนำความสำเร็จมาให้ได้ ความสามัคคีเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นได้ด้วยกรรมวิธีของประชาธิปไตยเท่านั้น จะเรียกร้อง จะชักชวน จะบังคับ หรือจะกินเลี้ยงกันหามรุ่งหามค่ำก็ไม่สามารถที่จะสร้างความสามัคคีขึ้นได้ ฉะนั้น สมาชิกชั้นนำของพรรคจะต้องรู้หนทางสร้างความสามัคคี มีจิตใจเป็นประชาธิปไตยทุกคนมีส่วนร่วม มีบทบาท มีความสำคัญ ในกิจการของพรรค คนหนุ่มมากต้องมีความคิดเป็นที่แตกต่างกันบ้าง จะต้องอภิปรายถกแถลงกันอย่างกว้างขวางจนได้ข้อยุติตามเสียงข้างมาก แล้วทุกคนจะต้องรับเอาไว้ปฏิบัติจนผลการปฏิบัติจนผลการปฏิบัติแสดงชัดเจนว่า

ไม่ถูกต้องอย่างไรจึงนำเอาเข้ามาอภิปรายถกแถลงเพื่อกำหนดทางปฏิบัติใหม่กันต่อไปไม่มีการบังคับให้ "เชื่อผู้นำและตามผู้นำ" ทุกอย่างต้องอภิปรายกันอย่างเต็มที่ที่มีเหตุผลที่ชัดเจนมากจะมีสมาชิกพรรคคนใดคัดค้านรุนแรงและต้องการจะปลีกตัวออกจากพรรคไป ก็ควรปล่อยเขาไปตามความประสงค์ พรรคการเมืองที่จะปกครองประเทศในระบอบประชาธิปไตย จะต้องมีการมรรควิธีในการดำเนินงานและการบริหารกิจการภายในพรรคเป็นประชาธิปไตยเสียก่อน

7. แผนงานระยะยาวที่จะต้องกระทำต่อเมือง

การทำงานสร้างพรรคการเมืองให้เป็นพรรคที่มีฐานมวลชนนั้นจะต้องทำงานทั้งระยะสั้นและระยะยาวควบคู่กันไป เป้าหมายก็คือการที่จะดึงเอามวลชนให้เข้ามาร่วมในกิจกรรมทางการเมืองของพรรคให้มากที่สุด ให้ประชาชนมีความรู้สึกต่อพรรคการเมืองเหมือนกับเป็นครอบครัวของตนเอง นโยบายของพรรคจะต้องสะท้อนให้เห็นความคิดและความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ สาขาพรรคเป็นองค์กรของพรรคที่มีหน้าที่ที่จะต้องติดต่อกับประชาชนอยู่อย่างใกล้ชิด เป็นองค์กรแรกของพรรคที่ประชาชนจะต้องเข้ามาหา และออกไปหาประชาชนด้วย

เพื่อให้สาขาพรรคสามารถทำงานการเมืองและงานมวลชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรจะได้ทำแผนงานศึกษาวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ให้สมบูรณ์

7.1 ศึกษาพื้นที่ จัดหาแผนที่แสดงเขตท้องที่ที่สาขาพรรครับผิดชอบอยู่ แสดงชุมชนต่าง ๆ ให้ชัดเจน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ กำหนดจุดที่ตั้งหน่วยลงคะแนนเลือกตั้งลงในแผนที่ พร้อมทั้งแสดงชุมชนที่จะมาออกเสียงลงคะแนน ณ หน่วยเลือกตั้งนั้น ๆ ด้วย ข้อมูลในแผนที่นอกจากจะแสดงในเรื่องของชุมชนแล้วจะมีข้อมูลด้านภูมิศาสตร์อื่น ๆ ที่จะทำให้เห็นลักษณะท้องถิ่นดีขึ้นด้วย เช่น ป่าไม้ ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง ถนน เป็นต้น สมาชิกระดับบริหารของสาขาพรรคและผู้แทนราษฎรจะต้องรู้จักคุ้นเคยกับพื้นที่เป็นอย่างดี

7.2 ศึกษาองค์การมวลชน พรรคการเมืองก็เป็นองค์การมวลชนอย่างหนึ่ง ฉะนั้นต้องศึกษาหาข้อมูลองค์การมวลชนอื่น ๆ รวมทั้งองค์การกุศลสาธารณะต่าง ๆ ในพื้นที่ เพราะ

พรรคอาจจะต้องอาศัยบริการขององค์การเหล่านี้ในการช่วยเหลือประชาชนด้วย นอกจากนี้ที่สำคัญก็คือบุคคลชั้นนำขององค์การเหล่านี้ได้แสดงบทบาทของการเป็นผู้นำมวลชนอยู่แล้ว บุคคลเหล่านี้เป็นเป้าหมายที่จะร่วมงานหรือชักจูงเข้ามาทำกิจกรรมทางการเมืองร่วมกัน

7.3 ศึกษาองค์การทางศาสนา ศาสนาเป็นที่รวมจิตใจของประชาชน บุคคลสำคัญทางศาสนามีส่วนเป็นอันมากในการเป็นผู้นำประชาชนในท้องถิ่น สาขาพรรคจะต้องมีข้อมูลให้พร้อม และสมาชิกชั้นนำของสาขาพรรคจะต้องเข้าถึงผู้นำทางศาสนาในท้องถิ่น สร้างความสัมพันธ์ให้ใกล้ชิด

7.4 ศึกษาบุคคล บุคคลที่พรรคต้องการคือผู้นำมวลชนนอกจากบุคคลตามข้อ 7.2 และ 7.3 แล้ว ก็ยังมีบุคคลอื่น ๆ อีกเป็นอันมากที่เป็นผู้นำมวลชนในท้องถิ่น ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาตำบล คณะกรรมการหมู่บ้าน ครู แพทย์ ทนายความ อดีต ส.ส., ส.จ., ส.ท. และผู้ที่เคยลงสมัครรับเลือกตั้ง เป็นผู้แทนราษฎรทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ แม้กระทั่งพ่อค้า ประชาชน บางคนที่มีชื่อเสียงของท้องถิ่นก็มีความสำคัญเช่นกัน บุคคลเหล่านี้สาขาพรรคจะต้องจัดทำทะเบียนประวัติและประเมินค่างานทางการเมืองและงานมวลชนของบุคคลเหล่านี้ว่าจะทำประโยชน์ให้พรรคได้มากน้อยเพียงใด สาขาพรรคจะต้องพยายามอย่างเต็มที่ในการรวบรวมรายชื่อบุคคลเป้าหมายเหล่านี้ให้ได้มากที่สุดและกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดไป

7.5 ศึกษาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการของท้องถิ่น โดยปกติจะเป็นปัญหาของความขาดแคลนอย่างหนึ่งในท้องถิ่น แต่อย่าเอามาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องชี้ความต้องการของประชาชน เราจะต้องทำการสืบสภาพท้องถิ่นความจำเป็นและความต้องการที่แท้จริงของประชาชน เพราะประเทศของเรายากจน ความขาดแคลนย่อมมีอยู่ทั่วไป จะต้องเลือกกำหนดความจำเป็นเร่งด่วนอย่างแท้จริง เพื่อดำเนินการต่อไปทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติร่วมกัน ทั้งจากงบประมาณขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นงบประมาณพัฒนาจังหวัด กสช. และงบประมาณของ ส.ส. นอกจากนี้ควรจะได้ระดมการช่วยเหลือจากภาคเอกชน และองค์การสาธารณูปโภคต่าง ๆ ด้วยจะต้องศึกษาพิจารณาพยายามหาความช่วยเหลือจากทุก ๆ แหล่งเท่าที่

จะเป็นไปได้

7.6 ศึกษาระบบเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นและปัญหาของประชาชน สาขาพรรค ต้องมีความรู้ลึกว่าตนเป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่น ฉะนั้นจะต้องศึกษาให้รู้สึกซึ่งถึงสภาพ เศรษฐกิจของสังคมของท้องถิ่นอย่างแท้จริงและปัญหาในด้านต่าง ๆ ของประชาชน ในเรื่องนี้ อาจจะต้องอาศัยนักวิชาการพรรคลงมาช่วยบ้างเป็นครั้งคราวหรือจะอาศัยสมาชิกพรรคในท้องถิ่น นั้นเองซึ่งอาจจะมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะศึกษาวิเคราะห์วิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นเอง ก็ได้ ผู้บริหารสาขาพรรคจะต้องรู้ปัญหาของท้องถิ่นที่ติดต่อ รวมทั้งหนทางในการแก้ปัญหาด้วย ท้องถิ่นต้องการให้รัฐบาล หน่วยงานการบริหารส่วนภูมิภาค และองค์การบริหารท้องถิ่นได้ทำ อะไรบ้างเพื่อแก้ปัญหาให้ประชาชน สิ่งเหล่านี้จะต้องถ่ายทอดให้คณะกรรมการบริหารของพรรค รัฐมนตรีของพรรค (ถ้าพรรคมีส่วนร่วมในการจัดตั้งรัฐบาล) รวมทั้งผู้แทนราษฎรทั้งระดับชาติ และระดับท้องถิ่นซึ่งได้รับการเลือกตั้งไปจากสาขาพรรคนั้น ๆ

7.7 แผนงานเตรียมการเลือกตั้ง สาขาพรรคจะต้องมีแผนงานการเลือกตั้งพร้อม ทุกระดับตั้งแต่กรรมการหมู่บ้าน ขึ้นไปจนถึง ส.ส. มีการหาข้อมูลเพิ่มเติม ปรับปรุงแผนงานให้ ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา โดยมีเป้าหมายที่จะให้สมาชิกพรรคได้รับการเลือกตั้งให้มากที่สุดในทุกระดับ งบประมาณมีน้อยต้องใช้อย่างประหยัด โดยยึดถือประสิทธิภาพในการประสานแผนงานทุกด้านให้ สอดคล้องกันเป็นอย่างดี รวมทั้งการทำงานอย่างมีแผนมีระบบงาน รวมพลังมวลชนสมาชิกพรรค ทุก ๆ คนเข้าด้วยกัน คะแนนเสียงแม้เพียง 1 คะแนนก็มีความสำคัญจะมองข้ามมิได้เป็นอันขาด งานหาเสียงเพื่อการเลือกตั้งคราวหน้าจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับงานมวลชน ขยายฐานสมาชิกของพรรคไม่มีการหยุดยั้ง

7.7.1 ศึกษาสถิติจากประวัติการเลือกตั้ง จากสถิติการเลือกตั้งทุกครั้ง ในท้องที่ สาขาพรรคจะต้องนำเอามาศึกษาวิเคราะห์ประเมินค่าความนิยมของประชาชนที่มีต่อ พรรคอย่างต่อเนื่อง โดยแยกเป็นรายละเอียดลงไปถึงทุกหน่วยลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แต่ละ หน่วยลงคะแนนฯ จะครอบคลุมประชาชนประมาณ 800-1,000 คน เว้นแต่ในที่ที่มีหน่วยทหาร

จึงจะมีจำนวนผู้มีสิทธิมากกว่านี้เราจะต้องศึกษาให้ได้ข้อมูลชัดเจนว่า ณ หน่วยลงคะแนน นั้น ๆ ประชาชนมาจากชุมชนใด นิยมหรือไม่นิยมในพรรคประชาธิปัตย์มากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด แล้วจะต้องหาหนทางปฏิบัติในการแก้ไขเพื่อจะได้ลงมือปฏิบัติการต่อไปในทันที เพื่อหวังผลที่ดีขึ้น ในการเลือกตั้งคราวหน้า

7.7.2 การรวมพลังมวลชนของพรรค การหาเสียงเลือกตั้งสมาชิกพรรค ทุกคนจะต้องช่วยกันชี้แจงและชักนำญาติมิตรของแต่ละคนให้ช่วยกันมาลงคะแนนเสียงสนับสนุนผู้สมัครของพรรค หากว่าสาขาพรรคได้ปูพื้นฐานสร้างกลุ่มสมาชิกพรรคไว้เป็นอย่างดีแล้ว จะประหยัดค่าใช้จ่ายและแรงงานในการหาเสียงลงไปได้เป็นอันมาก ทุกชุมชน ทุกท้องที่ของหน่วยลงคะแนนฯ จะต้องมีหัวหน้ากลุ่มสมาชิกเป็นแกนนำและอาสาสมัครในการออกเคาะประตูบ้าน ประชาชน ทุกหน่วยลงคะแนนฯ สาขาพรรคจะต้องมีเป้าหมายว่าในการเลือกตั้งแต่ละคราวจะได้คะแนนเสียงเท่าใด จะมอบเป้าหมายนี้ให้กับหัวหน้ากลุ่มสมาชิกเอาไปดำเนินการปลุกกระดมมวลชนของพรรคต่อไป

7.7.3 การติดตั้งป้ายโฆษณาหาเสียง ค่าใช้จ่ายในการติดตั้งโฆษณาเหล่านี้สูงมาก ฉะนั้นสาขาพรรคจะต้องรวมสมาชิกขึ้นมาปรึกษาหารือกัน ทำแผนงานด้านนี้อย่างละเอียดรอบคอบ ขนาดของป้ายตำบลที่จะติดตั้ง ความถี่ห่างของการติดตั้งป้าย รวมทั้งความปราณีตสวยงามของป้าย เมื่อกำหนดสิ่งเหล่านี้ได้แล้ว ก็จะต้องพิจารณาหาแหล่งผลิต และวิธีการผลิตที่ประหยัดที่สุด แล้วต้องทำเป็นงบประมาณค่าใช้จ่ายที่จะต้องเตรียมเอาไว้ด้วย การทำแผนงานลักษณะนี้ในครั้งแรกจะค่อนข้างยุ่งยากเสียเวลาและแรงงานเป็นอันมาก แต่ถ้าได้ทำไว้เรียบร้อยเสียคราวหนึ่งแล้ว คราวหน้าต่อ ๆ ไปก็เป็นแค่เพียงการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นจากการเลือกตั้งที่ผ่านไปเท่านั้นเอง การปรับปรุงแก้ไขนี้ควรจะทำในทันทีที่การเลือกตั้งผ่านพ้นไป ในขณะที่ทุก ๆ คนยังจำภาพต่าง ๆ ได้ดีว่ามีความผิดพลาดบกพร่องในเรื่องใดอยู่บ้าง

7.7.4 การปราศรัยหาเสียง การปราศรัยหาเสียงที่ขณะนี้ถือกันว่ามีความสำคัญมากที่สุดนั้น จะไม่สร้างความยุ่งยากลำบากใจเลย ถ้าหากสาขาพรรคจะได้ทำงานมวลชน

สร้างพื้นฐานสมาชิกของพรรคให้แพร่หลายออกไปทั่วทุกท้องถิ่นที่อยู่ก่อนแล้ว และบรรดาผู้แทนราษฎรของพรรคทุกคนทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น ได้มาพบปะ เยี่ยมเยียนประชาชนอยู่เสมอ รวมทั้งการจัดรายการพบปะประชาชน ณ ที่ตั้งของสาขาพรรคเป็นประจำตามข้อ 6.4 ด้วยแต่อย่างก็ตามในฤดูกาลเลือกตั้งก็จำเป็นต้องมีการปราศรัยชี้แจงผลงานและนโยบายของพรรคที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม สำหรับงานในอนาคตที่จะสร้างความเจริญอุดมสมบูรณ์และร่มเย็นเป็นสุขให้แก่ประชาชน รวมทั้ง การแก้ข้อกล่าวหาจากผู้สมัครรับเลือกตั้งคนอื่น ๆ ด้วยการปราศรัยหาเสียงนี้ก็ต้องมีการรวมพลังของสมาชิกชั้นในของสาขาพรรคทุกคน รวมทั้งสมาชิกพรรคที่สนใจจะสมัครหรือที่เป็นผู้แทนราษฎรอยู่แล้วทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติที่จะต้องช่วยกันออกปราศรัย ทั้งนี้ต้องมีแผนงานเป็นส่วนรวม ใครจะปราศรัยที่ไหน เมื่อใด ว่าด้วยเรื่องอะไร เน้นที่ประเด็นไหน จะต้องมิกลุ่มศึกษาสถานการณ์ ประเมินผล ความนิยมของประชาชนอยู่ต่อเนื่อง แล้ววางยุทธวิธีการหาเสียงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ค่าใช้จ่ายในการนี้จะเกิดจากการใช้ยานพาหนะและเครื่องขยายเสียง รวมทั้งการจัดตั้งเวทีบ้างเท่าที่จำเป็น เรื่องนี้ก็เช่นกันจะต้องมีแผนงานและประมาณการค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไว้ด้วย รวมทั้งการหีบหีบยานพาหนะและเครื่องขยายเสียงจะได้มาจากแหล่งใด และใครจะต้องเป็นผู้ออกปราศรัย รายการใหญ่ รายการย่อยอย่างไร แผนงานจะต้องมีความอ่อนตัวที่จะปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ตลอดเวลา

7.7.5 การทำจดหมายตรงถึงประชาชน ได้มีบางพรรคที่เขาสามารถทำจดหมายถึงหัวหน้าบ้าน แจ่งข้อมูลผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งและที่ตั้งหน่วยลงคะแนนฯ ด้วยการทำเช่นนั้นน่าจะเป็นผลดีไม่น้อยแต่การะงานมีใช้น้อย ที่จะต้องคัดลอกข้อมูลแล้วจัดส่งไปถึงบ้านนั้น ๆ เลย ถ้าจะใช้ทางไปรษณีย์อาจจะเสียค่าใช้จ่ายมาก และมีความไม่แน่นอน ถ้าหากสาขาพรรคได้จัดระบบกลุ่มสมาชิกตามชุมชนต่าง ๆ ไว้ดีแล้ว และใช้อาสาสมัครจากกลุ่มสมาชิกเหล่านี้เดิน "เคาะประตูบ้าน" แล้วให้ข้อมูลเหล่านี้พร้อมทั้งจดหมายจากพรรค แนะนำผู้สมัครผลงานและนโยบายของพรรคพร้อมไปด้วยก็จะประทับใจผู้รับดีกว่าการส่งทางไปรษณีย์ หรือไปใส่ที่ตู้จดหมายหน้าบ้านเอาไว้เลย ๆ

7.7.6 อาสาสมัคร การทำงานมวลชนนั้นจำเป็นต้องใช้อาสาสมัครจำนวนมากช่วยกันทำงานด้านต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว นิสิต นักศึกษา ที่มีความตื่นตัวแล้วทางการเมืองจะเป็นผู้ที่เหมาะสมที่สุด แต่ค่าใช้จ่ายก็อาจจะค่อนข้างสูงในเรื่องค่าเบี้ยเลี้ยงและค่ายานพาหนะ หากว่าสาขาพรรคจะสามารถปลุกระดมเด็กหนุ่ม-สาว ในท้องที่โดยแบ่งกลุ่มตามชุมชนของหน่วยลงคะแนนฯ จะได้ประโยชน์มากที่สุด ค่าใช้จ่ายด้านยานพาหนะก็ไม่ต้องใช้ และที่สำคัญก็คืออาสาสมัครเหล่านี้จะรู้จักประชาชนในชุมชนเป็นอย่างดีอยู่แล้ว เหมาะสมอย่างยิ่งที่จะทำงาน "เคาะประตูบ้าน" ฉะนั้นสาขาพรรคจึงสมควรที่จะทำการสรรหาอาสาสมัครเหล่านี้ขึ้นทะเบียนไว้ให้ได้มากที่สุดทุก ๆ ชุมชน ทุก ๆ หน่วยลงคะแนนฯ

8. งานบริการสมาชิกพรรคและประชาชน

พรรคการเมือง มีภาระหน้าที่สำคัญที่จะเป็นตัวแทนของประชาชนในการปกครองและบริหารประเทศเป็นสายงานที่จะต่อเชื่อมระหว่างประชาชนกับผู้บริหารประเทศอีกสายหนึ่งที่ควบคู่ไปกับสายงานข้าราชการประจำอันได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม จังหวัด และอำเภอ สาขาพรรคการเมืองเป็นองค์การแรกที่จะพบประชาชนรับทราบความทุกข์เดือดร้อน และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ฉะนั้น สาขาพรรคจะต้องเตรียมงานให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนไว้ด้วย

การช่วยเหลือประชาชนที่สำคัญก็คือการให้คำแนะนำที่ถูกต้อง ปลุกปลอบขวัญและกำลังใจชักนำไปสู่หน่วยราชการที่มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือในปัญหานั้น ๆ ติดต่อนำให้พบกับสมาชิกพรรคที่มีขีดความสามารถที่จะช่วยเหลือในเรื่องนั้น ๆ ได้ สร้างความรู้สึกว่าพรรคเป็นครอบครัวใหญ่ สมาชิกพรรคทุกคนให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเหมือนญาติสนิท

สิ่งที่สาขาพรรคต้องพยายามหลีกเลี่ยงคือการช่วยเหลือที่ไม่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมหรือการช่วยเหลือแบบขอไปทีด้วยการแจกเงินหรืออามิสสินจ้างอื่น ๆ

สิ่งที่สาขาพรรคต้องพยายามช่วยเหลืออย่างเต็มที่ก็คือกรณีที่ประชาชนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติของข้าราชการหรือผู้มีอิทธิพลอำนาจมืดอันมิชอบในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็น

งานที่ยากละเอียดอ่อนท้าทายความสามารถของสมาชิกชั้นนำสาขาพรรคนั้น ๆ เป็นอย่างยิ่ง

การช่วยเหลือด้านต่าง ๆ ที่สาขาพรรคจะให้ นั้นจะต้องเน้นไปในด้านที่จะให้สมาชิกพรรคหรือประชาชนผู้นั้นจะต้องช่วยตนเองด้วย สาขาพรรคจะช่วยเหลือให้ผู้นั้นมีความสามารถเพิ่มขึ้นในการที่จะช่วยตนเอง สาขาพรรคอาจจะต้องสูญเสียสมาชิกพรรคไปบ้างหรือทำให้ประชาชนที่คาดหวังไม่พอใจบ้างก็ตาม แต่อย่างไรก็ตามสาขาพรรคจะต้องยึดมั่นในหลักการ "ทุกคนต้องช่วยตนเองก่อน" พรรคการเมืองจะเจริญรุ่งเรืองได้ก็ด้วยการมีสมาชิกพรรคที่มีคุณภาพ สมาชิกพรรคประเภท "กาฝาก" ไม่มีประโยชน์เลย ยิ่งมีมากยิ่งก่อให้เกิดความเสื่อมสลาย

9. การเริ่มต้นงานพัฒนาสาขาพรรค

พรรคการเมืองคือการรวมกลุ่มบุคคลที่มีอุดมการณ์ในการปกครองและบริหารบ้านเมืองในแนวทางเดียวกัน ด้วยความมุ่งหมายที่จะเป็นตัวแทนของประชาชนส่วนใหญ่เข้าทำการปกครองและบริหารชาติบ้านเมืองให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ ในขณะเดียวกันก็จะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์และความต้องการของคนส่วนน้อยด้วยอย่างประสมประสานกลมกลืนกัน จะเห็นได้ว่าทรัพยากรแต่อย่างใดในขั้นเริ่มต้นของพรรคการเมืองก็คือ "ทรัพยากรบุคคล" สิ่งที่เราจะต้องพัฒนาก่อนอื่นคือ "พัฒนาทรัพยากรบุคคลให้สามารถทำงานรวมกลุ่มกันให้ได้ตามวิถีทางประชาธิปไตย ไม่มีเอกชน-วีรชน ไม่มีอิศวินขี่ม้าขาว"

ในท้องถิ่นที่ยังไม่มีสาขาพรรค จะเริ่มงานกันตั้งแต่การค้นหาสมาชิกพรรคที่ภูมิลำเนาอยู่ในท้องถิ่น พยายามรวมกลุ่มกันเข้ามาพูดคุยปรึกษาหารือกัน ชาวพรรคพวกเพื่อนฝูงญาติพี่น้องที่พอจะมีความสนใจในปัญหาบ้านเมืองอยู่บ้างมารวมกลุ่มคุยกัน ชี้ให้เห็นบทบาทและความสำคัญของพรรคการเมืองในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย จนถึงความสำคัญของสาขาพรรคการเมืองในท้องถิ่น

เมื่อรวมกลุ่มสมาชิกพรรคได้ตั้งแต่ 100 คนขึ้นไปก็เริ่มที่จะจัดตั้งเป็นสาขาพรรคขึ้นได้แล้ว มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคขึ้นซึ่งจะเป็นจักรตัวใหญ่เป็นแกนกลางของการพัฒนาสาขาพรรคต่อไปในอนาคต คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคควรจะเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความตื่นตัวทางการเมืองสูง มีอุดมการณ์ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาทางการเมืองและงานมวลชนทุก ๆ ด้าน

คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคและสมาชิกคนอื่น ๆ ที่มีความสนใจในงานพัฒนาสาขาพรรคควรจะได้มีการพบปะพูดคุยระดมสมองกันเป็นการประจำ เพื่อหาแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ และแบ่งงานกันไปทำ การพูดคุยแบบ "สภากาแฟ" ตามข้อ 6.1 ควรจะได้เริ่มต้นไปจากกลุ่มคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคนี้เอง แล้วขยายตัวให้กว้างออกไปเรื่อย ๆ ขยายกลุ่มบุคคลผู้สนใจปัญหาบ้านเมืองไปสู่การขยายจำนวนสมาชิกพรรค อย่าหวังเพิ่มปริมาณเร็วเกินไป ในระยะเริ่มแรกคุณภาพสำคัญกว่าปริมาณ สมาชิกพรรคแต่ละคนควรจะได้พิสูจน์ตนเองก่อนว่ามีการตื่นตัวทางการเมือง มีอุดมการณ์สอดคล้องกัน และมีลักษณะเป็นผู้นำที่จะสร้างกลุ่มสมาชิกของตนขึ้นมาได้ เพื่อหวังผลการขยายฐานมวลชนในระยะยาว

เมื่อมีจำนวนสมาชิกพรรคพอควรแล้วก็ควรจะได้เริ่มมองหาที่ตั้งสำนักงานสาขาพรรค เริ่มกิจกรรมในการหาทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารสาขาพรรค และดำเนินการบริหารด้านต่าง ๆ และพัฒนาสาขาพรรคต่อไปอย่างต่อเนื่องดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นายชัยวัฒน์ วีรานนท์ เกิดเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2511 ที่อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายที่โรงเรียนอานวยศิลป์ พระนคร หลังจากนั้น สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปี การศึกษา 2532 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อพ.ศ. 2533

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย